

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/121/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115207905
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8115207905.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, právne zast.: Jakubčák, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovaným: 1. E.. D. Q., F.. XX.XX.XXXX, T. P.U. X, XXX XX A., 2. E.. L. Q., F.. XX.XX.XXXX, T. Q. XX, XXX XX H., o zaplatenie 1.832,18 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16C/134/2015-485 zo dňa 11.6.2019 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok.

II. Žalovaný v 1. rade má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo vzťahu medzi žalovanou v 2. rade a žalobcom sa náhrada trov konania stranám nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom vyslovil, že cit.:

„I. Súd žalobu zamieta.

II. Žalovaný v 1.rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo vzťahu medzi žalovaným v 2.rade a žalobcom súd náhradu trov konania stranám nepriznáva.“

2. Citoval ustanovenia § 415 a § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. c) bod 16 a 32, § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike, § 3 písm. c) bod 5 a 10, § 82 ods. 1 písm. a) bod 1 a 2, ods. 2, § 98 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike.

3. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že z predložených listinných dôkazov mal za preukázané, že medzi žalobcom a nájomníčkou žalovaných p. D. A. bola uzavretá zmluva o dodávke plynu v období od 26.02.2011 do 26.02.2012, pričom demontáž meradla bola vykonaná pracovníkom SPP 21.05.2013, a taktiež podpis na protokole o demontáži meradla spolu s tvrdeniami žalovaných svedčia o skutočnosti, že v danom období p. A. ešte užívala predmetnú nehnuteľnosť a spotrebovala aj plyn v domácnosti. Za nesporný považoval fakt, že k odberu plynu na odbernom mieste dochádzalo aj v období od 21.02.2012 do 20.05.2013, teda takmer rok po tom, čo žalobca jednostranne odstúpil od zmluvy s D. A., čiže toto obdobie predstavuje aj čas neoprávneného odberu zemného plynu, bez uzavretej

zmluvy o dodávke plynu. Viazaný právnym názorom odvolacieho súdu súd prvej inštancie právne uzatvoril, že je nesporným, že nehnuteľnosť, pri ktorej je odberné miesto vlastnícky patrí žalovaným a rovnako je nesporné, že nájomníčkou tejto nehnuteľnosti bola v rozhodnom čase D. A.. Napokon je nesporné, že to bola práve táto nájomníčka, ktorá reálne spotrebovala zemný plyn, za ktorý sa domáha náhrady žalobca. Prisvedčil názoru, že k založeniu zodpovednosti za zakázané konanie podľa energetického zákona je potrebný (vedľa splnenia ostatných podmienok) aj dostatočne podložený záver o osobe škodcu. Osoba škodcu bola bezpochyby identifikovaná ako D. A., t.j. nájomníčka žalovaných, ktorá bola aj neoprávneným odberateľom. Zodpovednosť podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu by bolo možné odvodiť len v prípade, že by nebolo možné zistiť neoprávneného odberateľa plynu. Podľa názoru súdu prvej inštancie by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti, keby k úhrade platieb za spotrebovaný zemný plyn boli zaviazaní žalovaní, ktorí z takto spotrebovaného zemného plynu nemali žiaden ošoh, teda v danej veci ani nie sú pasívne vecne legitimovaní. Neopomenul ani tú skutočnosť, že žalobca pristúpil k fyzickej demontáži meradla zemného plynu dňa 21.05.2013 (vychádzajúc z obsahu montážneho listu predloženého žalobcom), a to napriek tomu, že k odstúpeniu od zmluvy o dodávke došlo už dňa 26.02.2012, t.j. po vyše roku a takmer 3 mesiacoch od ukončenia zmluvného vzťahu zo zmluvy o dodávke zemného plynu. Žalobca vedel minimálne od 24.02.2012, že na predmetnom odbernom mieste dochádza k odberu zemného plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu. Opačný záver by mohol viesť ku konštatovaniu, že žalobca si prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka nespĺnil a tým umožnil D. A. ako nájomcovi rodinného domu, v ktorom sa nachádza odberné miesto, naďalej odoberať plyn bez platnej zmluvy, a teda nevykonal žiadne opatrenia, aby neoprávnenému odberu plynu zabránil. Dodal, že žalovaní sa podľa ich vyjadrení dozvedeli o neoprávnenom odbere zemného plynu nájomcom približne až o rok po odstúpení dodávateľom plynu (SPP, a. s.), teda neumožnili vznik právneho stavu, že pre odberné miesto v ich vlastníctve nebola uzatvorená zmluva o dodávke plynu a dochádzalo tam k neoprávnenému odberu.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca nebol v konaní úspešný, preto mu súd uložil úspešnému žalovanému v 1. rade nahradiť trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobca nebol úspešný ani vo vzťahu k žalovanej v 2. rade, ktorej však trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol tak, že vo vzťahu medzi žalovanou v 2.rade a žalobcom súd náhradu trov konania stranám nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a h) CSP. Zároveň považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie osobitne i za nepredvídateľné a vydané v rozpore s princípom právneho štátu, princípom právnej istoty a princípom legitímnych očakávaní. Namietal, že žalobca neuzatvára a nikdy neuzatváral zmluvy o dodávke zemného plynu, nakoľko tieto sú uzatvárané výlučne medzi dodávateľom zemného plynu a odberateľom zemného plynu. Závery súdu prvej inštancie v tomto smere nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Pokiaľ žalovaní tvrdia, že na odbernom mieste v nehnuteľnosti v ich bezpodielovom spoluvlastníctve bola uzavretá Zmluva o dodávke plynu, táto (zmluva) bola uzavretá s dodávateľom zemného plynu, nie so žalobcom. Súd prvej inštancie pri posúdení sporu zamenil jednotlivé subjekty pôsobiace na trhu s plynom, a to žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete (SPP - distribúcia, a.s.) a dodávateľa zemného plynu (Slovenský plynárenský priemysel, a.s.). Je toho názoru, že v prípade, ak aj zemný plyn v rozpore so zákonom spotrebovala iná osoba, je nepochybné, že sami žalovaní umožnili inej osobe užívať nehnuteľnosť. Uvedené je zrejmé aj z vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že žalovaní ako prenajímatelia nehnuteľnosti prenechali predmet nájmu (nehnuteľnosť, v ktorej dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu) tretej osobe na základe nájmovej zmluvy. Žalobca nemá možnosť zisťovať a ani zistiť, či neoprávnený odber zemného plynu v nehnuteľnosti spôsobil jej vlastníka alebo iná osoba, ktorá má s vlastníkom uzatvorenú nájmovnú zmluvu. Tvrdil preto, že v takomto prípade neoprávneného odberu zodpovedajú vlastníci nehnuteľnosti za to, že umožnili inej osobe odoberať zemný plyn bez zmluvy o dodávke zemného plynu. V tejto súvislosti citoval napr. rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.10.2013, sp. zn. 41Cob/122/2013, Krajského súdu v Trenčíne z 28.3.2017, sp. zn. 5Co/169/2016, ktoré potvrdzujú záver, že v prípade neoprávneného odberu zemného plynu sú vlastníci nehnuteľnosti zodpovední za to, že v ich nehnuteľnosti dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu. Tieto skutočnosti neboli popreté ani žalovaným, ani súdom prvej inštancie, ani v rozhodnutí súdu sa neuvádza a nepotvrďuje opak a z týchto preto bolo a je stále nutné vychádzať. Ďalej namietal, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobca si

splnil prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. V konaní bolo preukázané, že žalobca sa pokúsil vykonať demontáž meradla (plynomeru) na odbernom mieste v spoluvlastníctve žalovaných, a to už dňa 24.02.2012. Uvedené bolo v spore preukázané listinami: Návrh na odpojenie OM č. J. zo dňa 24.02.2012 a Montážny list meradla číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2012. V konaní bolo preukázané i to, že žalobca sa pokúsil vykonať demontáž meradla (plynomeru) na odbernom mieste v spoluvlastníctve žalovaných, a to aj dňa 30.8.2012. Uvedené bolo v spore preukázané listinami: Návrh na odpojenie OM č. J. zo dňa 30.8.2012 a Montážny list meradla číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.8.2012. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sú to práve žalovaní, ktorí svoju povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka nespĺnili. Namietal, že v súvislosti s § 129 ods. 1 CSP neeviduje výzvu súdu vo forme uznesenia, kde by súd prvej inštancie vyzval žalobcu na opravu a/alebo doplnenie. Považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné a arbitrárne. Súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal s prostriedkami procesného útoku žalobcu ohľadom skutočnosti, že v takomto prípade neoprávneného odberu zemného plynu sú vlastníci (žalovaní) nehnuteľnosti zodpovední za to, že v ich nehnuteľnosti dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu. Súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal s prostriedkami procesného útoku žalobcu a preukázaniu porušenia prevenčnej povinnosti zo strany žalovaných. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaných zaviazne spoločne a nerozdielne na žalobcom požadované plnenie a žalovaných zaviazne spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi i náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná v 2. rade. Je toho názoru, že tvrdenia, na ktoré sa žalobca odvoláva, neobstoja a neuznáva ich. Zotrváva na názore, že žalovaní v 1. a 2. rade ako podieloví spoluvlastníci nezodpovedajú za škodu spôsobenú odberom nezazmluvneného plynu, ktorého odberateľom bola jednoznačne D. A.. Javí sa dostatočne podložený záver o osobe škodcu podnájomníčky rodinného domu D. A.Á.Č. a nie spoluvlastníkov. Uviedla, že nie je možné dôsledky prípadných povinností žalobcu prenášať na žalovaných ako podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti, ak preukázateľne plyn neodoberali. Je toho názoru, že to bol práve žalobca, kto zanedbal svoju prevenčnú povinnosť. Neoznámil im ako spoluvlastníkom zrušenie zmluvy podnájomníčky D. A.Á.Č. a odobral merač až o rok a tri mesiace a preto dovolil a zapríčinil jej odber.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril aj žalovaný v 1. rade. Je toho názoru, že žalobcom tvrdené skutočnosti a námietky v podanom odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie. Považoval všetky uvádzané skutočnosti ohľadne zámeny subjektov na trhu s plynom v konaní za nesporné. V predmetnom konaní nie je rozporné, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný. K otázke zodpovednosti za odber plynu a dostatočne podloženého záveru o osobe škodcu uviedol, že z obsahu spisu a z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobca napriek pokynu dodávateľa (SPP a.s.) nevykonal demontáž meradla ku rozhodnému dňu a ani v nasledujúcich dňoch a umožnil tak odberateľovi D. A., ktorá bola v rozhodnom čase nájomcom nehnuteľnosti, aby odoberala plyn na uvedenom odbernom mieste bez platnej zmluvy. Priklonil sa k stanovisku súdu, ktorý uviedol v bode 36 rozhodnutia, že by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti, keby k úhrade platieb za spotrebovaný zemný plyn boli zaviazaní žalovaní, ktorí z takto spotrebovaného zemného plynu nemali žiaden ošoh, teda v danej veci ani nie sú pasívne vecne legitimovaní. Vo vzťahu k porušeniu právnej povinnosti uviedol, že pokiaľ si teda žalobca svoje povinnosti vyplývajúce z jeho samotného postavenia nespĺnil a tým umožnil odberateľovi D. A. ako nájomcovi nehnuteľnosti, v ktorom sa nachádza odberné miesto, naďalej odoberať plyn bez platnej zmluvy, a teda nevykonal žiadne opatrenia, aby neoprávnenému odberu plynu zabránil, nemožno dôsledky porušenia týchto jeho povinností prenášať na žalovaného v 1. rade ako podielového spoluvlastníka nehnuteľnosti. Nestotožnil sa ani s tvrdením žalobcu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo nedostatočne odôvodnené. Podľa jeho názoru prvostupňový súd dostatočne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Napadnuté rozhodnutie je preskúmateľné, má oporu vo vykonanom dokazovaní, vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a pre jeho vydanie boli splnené procesné podmienky. Žiadal, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, pretože je vo výroku vecne správny a priznal žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. K vyjadreniu žalovanej v 2. rade podal vyjadrenie žalobca. Odmietal tvrdenia žalovanej v 2. rade, že by žalobca v spore uvádzal „polopravdy, nepravdy“, považoval ich za zavádzajúce a účelové. Opätovne poukázal na to, že žalobca neuzatvára a nikdy neuzatváral zmluvy o dodávke zemného plynu, nakoľko

tieto sú uzatvárané výlučne medzi dodávateľom zemného plynu a odberateľom zemného plynu. Pokiaľ pre odberné miesto spotreby plynu nie je uzatvorená zmluva o dodávke zemného plynu so žiadnym z dodávateľov zemného plynu, dochádza k spotrebe zemného plynu vo vlastníctve žalobcu. Zotrvával na tvrdení, že v prípade neoprávneného odberu zodpovedajú vlastníci/spoluvlastníci nehnuteľnosti za to, že umožnili inej osobe odoberať zemný plyn bez zmluvy o dodávke zemného plynu. Osobitne poprel tvrdenie žalovanej v 2. rade o porušení prevenčnej povinnosti zo strany žalobcu, kde k tomu poukázal v celom rozsahu na ním uvádzané skutočnosti v rámci vykonaného dokazovania. V konaní bolo preukázané, že žalobca sa pokúsil vykonať demontáž meradla (plynomeru) na odbernom mieste v spoluvlastníctve žalovaných, a to dňa 24.2.2012 a 30.08.2012. Sú to práve žalovaní, ktorí svoju povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka nespĺnili, kedy títo umožnili, aby v odbernom mieste v nehnuteľnosti, ktoré je v ich spoluvlastníctve, dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu.

9. K vyjadreniu žalovaného v 1. rade zo dňa 14.08.2019 sa vyjadril žalobca, keď nepovažoval za dôvodnú námietku žalovaného v 1. rade, že jeho odvolanie bolo podané oneskorene. Žalobcovi bol doručený predmetný napadnutý rozsudok dňa 12.07.2019 a prvým dňom plynutia lehoty na podanie odvolania je deň nasledujúci po prevzatí predmetného rozsudku, t.j. deň 13.07.2019. Vzhľadom k tomu, že koniec lehoty na podanie odvolania pripadol na sobotu, bol posledným dňom lehoty nasledujúci pracovný deň, t.j. deň 29.7.2019 (pondelok).

10. V priebehu odvolacieho konania podal žalovaný v 1. rade početné vyjadrenia, v ktorých okrem iného poukazoval na to, že žalovaní v 1. a 2. rade nie sú pasívne vecne legitimovaní za nepovolený odber zemného plynu, ktorý v čase nájmu ich rodinného domu spotrebovala D. A..

11. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu žalovaná v 2. rade zotrvala na svojich predchádzajúcich tvrdeniach o tom, že žalovaní v 1. a 2. rade ako podieloví spoluvlastníci nezodpovedajú za škodu spôsobenú odberom nezazmluvného plynu, ktorého odberateľom bola D. A..

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

14. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na doplnenie zdôraznenia správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné:

15. Porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany sporu, ktoré jej poskytujú predpisy upravujúce civilný proces. O procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávny procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva.

16. Žalobca namietal porušenie jeho procesných práv v súvislosti s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a arbitrárne. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a

aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Je potrebné zároveň uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

18. Z ustálenej súdnej praxe teda vyplýva, že súd nemusí dať vo svojom rozhodnutí odpoveď na všetky sporné otázky, musí však zodpovedať všetky otázky podstatné pre rozhodnutie vo veci. Napadnutý rozsudok spĺňa túto požiadavku, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia jasne a zrozumiteľne vysvetlil, z ktorých vykonaných dôkazov vychádzal a ako vykonané dôkazy hodnotil, ktoré skutočnosti považoval za nesporné a aké úvahy ho viedli k rozhodnutiu vo veci. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov zamietol žalobu o náhradu škody za neoprávnený odber zemného plynu. Viazaný právnym záverom odvolacieho súdu súd prvej inštancie zreteľne vysvetlil, prečo mal za preukázaný záver o nedôvodnosti tvrdení žalobcu o zodpovednosti žalovaných v 1. a 2. rade ako vlastníkov nehnuteľnosti za neoprávnený odber plynu. Nie je preto možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP.

19. Podľa § 129 ods. 1 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

20. Podľa § 138 CSP, ak zo skutočností tvrdených v žalobe je po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná, súd vyzve žalobcu na späťvzatie žaloby. Na tento účel môže súd žalobcu vyslúchnuť.

21. Odvolateľ ďalej namietal, že ho súd prvej inštancie nevyzval na opravu a/alebo doplnenie žaloby, teda nepostupoval podľa § 129 CSP. K tomu odvolací súd uvádza, že postup podľa § 129 CSP prichádza do úvahy vtedy, ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné, či nezrozumiteľné, takýto postup je odôvodnený iba za splnenia podmienky, že pre daný nedostatok žaloby nemožno v konaní pokračovať. V posudzovanej veci však žaloba netrpela takými nedostatkami, ktoré by bránili súdu prvej inštancie v konaní pokračovať, preto nebol daný dôvod na postup podľa § 129 CSP. Pokiaľ žalobca neuviedol dostatočné skutkové tvrdenia, či nepredložil dostatočné dôkazy, odôvodňujúce jeho žalobný nárok, môže sa to premietnuť jedine v neunesení dôkazného bremena a následnom zamietnutí žaloby, nie je však v dôvodnosti postupu podľa § 129 CSP.

22. Vo veci nie je možné stotožniť sa ani s tvrdením žalobcu o potrebe aplikácie ustanovenia § 138 CSP na prejednávajúcu vec. Podľa tohto ustanovenia, ak zo skutočností tvrdených v žalobe je po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná, súd vyzve žalobcu na späťvzatie žaloby. Na tento účel môže súd žalobcu vyslúchnuť. Cieľom inštitútu zjavne nedôvodnej žaloby je zrýchlenie a zhospodárnenie civilného sporového konania. Keďže záver o nedôvodnosti žaloby je určitou prejudiciou výsledku sporu, treba aplikáciu tohto ustanovenia starostlivo zvážiť. Civilný sporový poriadok definíciu zjavne nedôvodnej žaloby neobsahuje. Za zjavne nedôvodnú žalobu možno považovať žalobu, ktorou sa uplatňuje zaniknutý nárok alebo nárok neexistujúci, prípadne nezmyselný nárok alebo žalobu podanú predčasne, nakoľko žalovaná suma ešte splatná nie je.

23. Zjavná nedôvodnosť žaloby v zmysle § 138 CSP je vnútorným posúdením súdu. V prejednávanej veci žaloba podaná žalobcom sa za zjavne nedôvodnú označiť nedá. Nejde o žalobu, ktorou by sa uplatňoval zaniknutý alebo neexistujúci nárok, resp. nezmyselný alebo, že by žaloba bola podaná nezmyselne. V predmetnej právnej veci ide o sporové konanie, kde sa rieši spor medzi dvoma súperiacimi stranami o náhradu škody za neoprávnené odobratý zemný plyn, pričom strany sporu majú uniesť povinnosť tvrdenia, ktorá je dostatočne podložená dôkazmi. Je na posúdení súdu, ktorá argumentácia bude najlepšia a určí výsledok. V spore bolo preukázané, že došlo k neoprávnenému odberu zemného plynu, avšak žaloba bola zamietnutá na základe právneho názoru súdu, podľa ktorého k založeniu zodpovednosti za zakázané konanie podľa zákona o energetike je potrebné (vedľa splnenia ostatných podmienok) aj dostatočne podložený záver o osobe škodcu, a nestačí objektívna zodpovednosť vlastníkov nehnuteľnosti, kde došlo k neoprávnenému odberu zemného plynu.

24. Žalobca vo svojom odvolaní namietal zámenu subjektov pôsobiacich na trhu s plynom, teda žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete (SPP - distribúcia, a.s.) a dodávateľa zemného plynu (Slovenský plynárensky priemysel, a.s.).

25. Odvolací súd konštatuje, že predmetná právna vec bola riešená najprv v rámci prvoinštančného, následne v rámci odvolacieho konania, pričom v zrušujúcom uznesení odvolací súd uviedol, aké skutočnosti v konaní pred súdom prvej inštancie neboli sporné. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uzavrel, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné, že žalovaní v 1. a 2. rade ako podieloví spoluvlastníci rodinného domu na adrese E. XX, XXX XX J. prenajali D. A. rodinný dom na základe Zmluvy o budúcej zmluve k uskutočneniu prenájmu rodinného domu zo dňa 12.05.2011 a jej doplnenia zo dňa 12.08.2011, na dobu určitú t.j. 3 roky. Žalobca je prevádzkovateľom a vlastníkom distribučnej siete, vrátane technologických objektov - regulačných staníc zemného plynu, zabezpečuje distribúciu zemného plynu prostredníctvom svojej distribučnej siete ku koncovým odberateľom. Odvolací súd ďalej uzavrel, že nebolo sporným ani to, že dodávku zemného plynu do predmetného odberného miesta odberateľovi D. A. (ako nájomcovi) zabezpečoval na základe uzatvorenej zmluvy o dodávke zemného plynu od 26.02.2011 dodávateľ (Slovenský plynárensky priemysel, a.s.), ktorý odstúpil od zmluvy o dodávke zemného plynu ku dňu 26.02.2012.

26. Podľa posúdenia odvolacieho súdu skutočnosť vytýkaná žalobcom nebola spornou. V predmetnom konaní nebolo rozporné, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný a nebolo sporné ani jeho postavenie ako prevádzkovateľa a vlastníka distribučnej siete na trhu s plynom.

27. V konaní však bolo sporným to, kto nesie zodpovednosť za odber plynu, teda či žalovaní spoločne a nerozdielne ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti, kde dochádzalo k neoprávnenému odberu, sú v konaní nositeľmi pasívnej vecnej legitimácie a teda, či je aj dostatočne podložený záver o osobe škodcu.

28. Odvolací súd zotrváva na právnom názore, že zákon bližšie nedefinuje osobu neoprávneného odberateľa, hovorí len všeobecne o odberateľovi, ktorý neoprávnené odoberal alebo odoberá plyn (§ 59 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike, resp. § 82 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike). K založeniu zodpovednosti za zakázané konanie podľa zákona o energetike je potrebný (vedľa splnenia ostatných podmienok) aj dostatočne podložený záver o osobe škodcu. Zodpovednosť podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu by bolo možné odvodiť len v prípade, že by nebolo možné zistiť neoprávneného odberateľa plynu.

29. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil náhradu škody za obdobie od 21.02.2012 do 20.05.2013, keď malo dôjsť podľa tvrdenia žalobcu k neoprávnenému odberu v zmysle § 59 ods. 1 písm. a) zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, resp. § 82 ods. 1 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike.

30. V konaní bolo preukázané, kto bol odberateľom plynu v rozhodnom období, t.j. že nájomcom predmetného domu bola v rozhodnom období D. A.. Dodávku zemného plynu do predmetného odberného miesta odberateľovi D. A. (ako nájomcovi) zabezpečoval na základe uzatvorenej zmluvy o dodávke zemného plynu od 26.02.2011 dodávateľ plynu (SPP, a.s.), ktorý pre porušenie platobnej disciplíny zo strany odberateľa - D. A. odstúpil od zmluvy o dodávke zemného plynu a zároveň upozornil odberateľa na sprístupnenie meradla za účelom demontáže. Keďže ukončenie zmluvy o dodávke plynu bolo dôvodom na generovanie požiadavky pre demontáž meradla, táto povinnosť bola dodávateľom (SPP, a.s.) uložená prevádzkovateľovi distribučnej siete - spoločnosti SPP distribúcia a.s. (žalobcovi).

Podľa pokynov dodávateľa mal žalobca vykonať demontáž meradla a tým by došlo k uzavretiu odberu plynu na odbernom mieste. Technik žalobcu bol vykonať demontáž meradla, čo sa však nepodarilo pre neprítomnosť odberateľa - D. A.. V návrhu na odpojenie OM J.. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2012, ktoré bolo žalobcom predložené do spisu v rámci vyjadrenia na pojednávaní dňa 22.11.2016 je ako odberateľ uvádzaná D. A..

31. Odvolací súd poukazuje tiež na uznesenie Obvodného oddelenia Policajného zboru J., odboru poriadkovej polície č. ČVS: Z.-XX/SB-H.-XXXX zo dňa 24.02.2017, z ktorého vyplýva, že D. A. ako podozrivá zo spáchania trestného činu krádeže, pri výsluchu potvrdila, že bývala na adrese odberného miesta E. XX, J.. Z jej výsluchu okrem iného vyplynulo, že v dobe, keď bývala u žalovaných, prišla o prácu a tak si prestala plniť svoje povinnosti voči dodávateľom energií. Uviedla, že neplatila žiadne zálohové platby za spotrebu zemného plynu, no ten napriek tomu odoberala a používala na kúrenie a ohrev teplej vody. Rovnako prehlásila, že bola pri demontáži plynomeru dňa 20.05.2013 a teda je zrejmé, že na uvedenej adrese bývala ešte aj v období, keď dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu.

32. Zároveň v konaní nebolo preukázané, že by počas relevantného obdobia okrem nájomníčky D. A.Z. predmetnú nehnuteľnosť užívali žalovaní, ktorí majú trvalé bydlisko na iných adresách.

33. Pokiaľ ide o odvolateľom citované rozhodnutia iných súdov rovnakého a nižšieho stupňa, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že dané rozhodnutia by boli zohľadniteľné, len ak by došlo k rozhodnutiu v dovolacom konaní pred súdom vyššej inštancie. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 193 CSP, podľa ktorého súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

34. V prípade spornej otázky porušenia prevenčnej povinnosti, z obsahu spisu a z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie teda nepochybne vyplýva, že žalobca nevykonal demontáž meradla ku dňu ukončenia zmluvy (26.02.2012) a ani v nasledujúcich dňoch a umožnil tak odberateľovi D. A., ktorá bola v rozhodnom čase nájomcom, odoberať plyn na uvedenom odbernom mieste bez platnej zmluvy. Za celé obdobie, keďže nedošlo k demontáži meradla, nezisťoval žalobca žiadnym spôsobom spotrebu plynu a za celé obdobie neoprávneného odberu nevyzval spoluvlastníkov, teda žalovaného v 1. a 2. rade na sprístupnenie nehnuteľnosti. Vo všetkých predložených montážnych listoch žalobcom je jednoznačne a jedine ako odberateľ a osoba povinná sprístupniť nehnuteľnosť uvádzaná práve D. A., ani na jednom montážnom liste a návrhu na odpojenie nie je uvedený žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade.

35. Pokiaľ si teda žalobca svoje povinnosti vyplývajúce z jeho samotného postavenia nesplnil a tým umožnil odberateľovi D. A. ako nájomcovi nehnuteľnosti, v ktorom sa nachádza odberné miesto, naďalej odoberať plyn bez platnej zmluvy, a teda nevykonal žiadne opatrenia, aby neoprávnenému odberu plynu zabránil, nemožno dôsledky porušenia týchto jeho povinností prenášať na žalovaného v 1. rade ako podielového spoluvlastníka nehnuteľnosti.

36. Z uvedeného dôvodu je to práve žalobca, ktorý si svoju prevenčnú povinnosť predchádzať vzniku škody v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka nesplnil. Počas celej doby žalobca nijako nekontaktoval žalovaných, aby si splnili svoju povinnosť. Žalobca v konaní ani nepredložil dôkaz o tom, že tak učinil. Predložil len montážne listy a návrhy na odpojenie, ktoré boli adresované, a na ktorých bola uvedená len D. A. ako odberateľ zemného plynu.

37. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

38. O trovách odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách konania bola skutočnosť, že žalobca v konaní nebol úspešný, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol

plne úspešnému do 26.8.2019 právne zastúpenému žalovanému v 1. rade v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

39. O trovách odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná v 2. rade bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

40. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).